

ἀλλ' οὐδὲ δυνατὸν ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ λέγεσθαι, ταῦτα γὰρ σύστοιχά εἰσι· τὸ γὰρ ἄρρεν ὕσπερ τὸ θῆλυ λέγομεν καὶ τὸ θῆλυ ὕσπερ τὸ ἄρρεν· ἐκεῖ δὲ οὐδὲν σύστοιχον αὐτῷ· ἐπεὶ οὖν εὐθέως μεθ' ἡμᾶς ἀτοπόν εστιν εἰπεῖν τὸ θεῖον, διὰ τοῦτο ἄλλας δυνάμεις λέγομεν εἶναι, τὰς μὲν προσεχεῖς ἡμῖν, τὰ δὲ πόρρω. τὸ οὖν κάτω δεδέσθαι ως ἐν ἄκμονι κατὰ τὸν ποιητὴν τοὺς πόδας τῆς Ἡρας σημαίνει τὰ βαρύτατα δύο στοιχεῖα, τὸ δὲ τὸν ἐκατόγχειρον ἔξηφθαι τοῦ αἰθέρος σημαίνει τὸ ἀεικίνητον, εἴ γε αἱ χεῖρες κινήσεώς εἰσιν αἵτιαι, ὥστε τοὺς μύθους λαμβάνομεν διὰ τὰ ἐπιμύθια. μὴ οὖν νόμιζε ἐκ παιδοποιίας εἶναι, εἰ γάρ ἐστι παρ' αὐτοῖς παίδων σπορά, πῶς αἰὲν ἐόντες εἰσίν; ή γὰρ σπορὰ τῶν ἀκμαζόντων ἐστίν, ὅπου δὲ ἀκμή, ἐκεῖ καὶ παρακμή, ὅπου δὲ παρακμή, ἐκεῖ καὶ φθορά· οὐδὲν οὖν ἐκεῖ σωματικόν, ως καὶ αὐτὸς ὁ Ἐμπεδοκλῆς λέγει πρὸ Πλάτωνος· φησὶ γὰρ

οὐδὲ γὰρ ἀνδρομέη κεφαλὴ κατὰ γυῖα κέκασται
καὶ τὰ ἔξης.

λέγει τοίνυν ὁ Σωκράτης τῷ Γοργίᾳ· εἰπὲ ποίαν δητορικὴν 4
ἐπαγγέλλῃ καὶ τί ὑπόκειται τῇ δητορικῇ, ἵνα γνῶμεν, εἰ τὴν
ἀληθῆ δητορικὴν πρεσβεύης· ὑπόκειται δὲ κατὰ μὲν τὸ δι-
καιικὸν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον, κατὰ δὲ τὸ πανηγυ-
ρικὸν τὸ καλὸν καὶ τὸ αἰσχρόν, κατὰ δὲ τὸ συμβουλευτικὸν
τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν· προτροπὴν γὰρ καὶ ἀποτροπὴν
ἔχει τὸ συμβουλευτικόν· ἔστι δὲ τῆς μὲν προτροπῆς τὸ ἀγα-
θόν, τῆς δὲ ἀποτροπῆς τὸ κακόν. εἰδηκότος τοίνυν τοῦ Σω-
κράτους περὶ τῶν ὄντων ἐστιν ἐπιστήμη ἡ δητορικὴ λέγει

17 cf. Empedocl. fr. 134 (Diels) Ammonius de interpr. p. 249, 1

6 mg. ση

17 mg. οὔτε γὰρ ἀνδρομέη κεφαλὴ κατὰ γυῖα κέκασται
οὐ χέρες, οὐ δοὰ γοῦν', οὐ μήδεα λαχνηέντα,
ἄλλὰ φρὴν ἴερὴ καὶ ἀθέσφατος ἐπλετο μοῦνον,
φροντίσι κόσμον ἀπαντα καταίσσοντα δοῆσιν.

21 mg. δῆτο	δικαιικόν	δίκαιον	ἄδικον	ὑπὸ
δίκης	πανηγυρικόν	καλόν	αἰσχρόν	κεί
εἴδη	συμβουλευτικόν	ἀγαθόν	κακόν	μενα